

Velecenjeni g. Doropoljski!

Zadnjo številko »Zvončka« sem željno pričakovala, zlasti ker sem pričakovala odgovora od Vas.

Se dalje hočem ostati pridna in biti poslušna naši ljubi gospodični in si zapomniti vse njene nauke, da bom vsako polletje napravila veselje očku in mamici z izvrstnim spričevalom. Jako rada se učim in zdi se mi, da je šola moj dom.

Vsi predmeti so mi zelo všeč, najbolj pa računstvo in ročno delo. V »Zvončku« pa mi ugašajo povestice in Vaš kotichek.

Prosim, sprejmite še to pisemce v kotichek, ter Vam želim vesele počitnice!

Vdano vas pozdravlja

Majda Rojkova,
Ljubljana.

Odgovor:

Ljuba Majda!

Še nekaj dni, pa boš razveselila svoje skrbne starše z najboljšimi redi in potem pride čas oddiha, ki je tako prijeten za vse tiste, ki so med šolskim letom popolnoma storili svojo dolžnost.

Na veselo svidenje jeseni!

Gospod Doropoljski.

Velecenjeni g. Doropoljski!

Zelo me je razveselilo, ko sem našla svoje pismo med kotichekarij. Na Vašo željo Vam bom malo opisala svoj rojstni kraj.

Našo kotlino obkrožata znana hriba Mrzlica in Kum. Pod Mrzlico izvira potok Boben, ki se pri postaji izliva v Savo. Po soteski Boben je poleti prav lepo izprehajališče. Drugače pa je pri nas zelo slab zrak, ker imamo mnogo tovarov. Imamo steklarno, kemično tovarno in rudnik; povsod je zaposlenih mnogo ljudi. Sedaj pa je pri nas velika beda, ker podjetja odpuščajó delavce; kar jih je pa še ostalo, delajo samo nekaj dni na teden. Zaslužijo

tako malo, da jim niti za hrano ne zadoštuje. Danes sem napisala dovolj, drugič bom pa še več.

S spoštovanjem

Anica Vodiškarjeva,
uč. IV. razr. v Hrastniku.

Odgovor:

Draga Anica!

No, vidiš, kako lepo si nam opisala svoj rojstni kraj. Le tisto na koncu pisma naj bi se kmalu obrnilo na holje, kaj ne, pa bi bila dolina še lepša.

Prav lepo Te pozdravljam!

Gospod Doropoljski.

*

Velecenjeni g. Doropoljski!

Onorostite, da Vas nadlegujem. Upam, da boste tudi zame našli majhen prostorček. Pisala sem Vam že, a nisem dobila odgovora v »Zvončku«.

Hodim v prvi razred srednje šole, na II. državno realno gimnazijo na Poljanah. Prav rada rešujem uganke ter čitam povesti. Ali imam žal jako malo časa. Dopoldne se moram učiti, popoldne pa imam šolo.

Najljubši predmeti so mi v šoli: slovenščina, matematika, prirodopis in francosčina. Ako boste zadovoljni z mojim pismom, Vam pišem še večkrat.

Sedaj pa moram končati svoje pismo. Vas pozdravlja in vse čitatelje »Zvončka« Vaša

Alfreda Starčeva,
Ljubljana.

Odgovor:

Ljuba Alfreda!

Zdaj imaš pa že dosti časa in lahko vsak dan vsaj eno uro posvetiš čitanju. Kaj je pač lepšega, kakor s knjigo v roki sedeti v hladni senci in v mislih romati po svetu in sodoživljati čudežne prigode iz pravljic in povesti.

Zdravo!

Gospod Doropoljski.

Cenjeni g. Doropoljski!

Obljubil sem Vam že v zadnji številki »Zvončka«, da Vam opišem Maribor. Maribor je zelo lepo mesto. Steje približno 35.000 prebivalcev. Leži ob vznožju Pohorja. V Mariboru je nekaj tovarn, kakor na primer: Huter, tekstilna tovarnica itd. — Imamo pa tudi mnogo starodavnih zgradb in ostanke mestnega obzidja. V Gregorčičevi ulici stoji še danes stolp tega obzidja, ki pa je že ves luknjast. Eden se je pa že zrušil. Na Grajskem trgu pa stoji grad, v katerem je stanovanje, spodaj pa je kapelica in restavracija. V tem gradu je tudi kino, imamo pa še kino Union in Apolo, v katerem se le malokdaj vrše predstave. Po mestnih ulicah vozijo avtobusi, Cestne železnice, kakor v Ljubljani, pa v Mariboru, žal, nimamo.

Prosil bi, da bi mi kdo od Vaših koticarjev opisal Ljubljano.

Z odličnim spoštovanjem

Ludvik Nerat,

uč. IV. r. I. deš. osn. šole v Mariboru.

Odgovor:

Ljubi Ludvik!

Tvoje pismo je nad vse zanimivo. Tako bi mi vsi moji mladi prijatelji morali opisati vsak svoj rojstni kraj. Koliko bi se Zvončkarji pri tem naučili, koliko novega bi izvedeli!

Na svidenje jeseni!

Gospod Doropoljski.

*

Velecenjeni g. Doropoljski!

Prvič Vam pišem nekaj vrstic, ker bi se jako rada seznanila z Vami. Prisrčno Vas prosim, da tudi mene sprejmete v svoj kotichek. Hodim v V. razred. Zlasti rada čitam knjige, računam in rišem. Bila sem že dve leti naročnica lepega »Zvončka«. Sedaj sem pa odstopila, ker je prišla kriza. Lepo bom prosila mamo, da mi bo dala denar, da bom zopet postala Vaša naročnica. Priporočam se za odgovor.

Vdana

Klementina Vižintinova,
Smartno ob Paki.

Odgovor:

Draga Klementina!

Saj pravim, ta kriza! Vse tarna in toži čeznjo. Toda upajva, da bo kmalu izginila

in da bo jeseni mamica uslišala Tvojo prošnjo.

Pa še kaj se oglasi!

Gospod Doropoljski.

*

Spoštovani g. Doropoljski!

Prosim, sprejmite tudi mene med svoje koticarje. Sem učenka 4 a. r. osemrazredne šole v Zagorju ob Savi. Na »Zvonček« sem naročena prvo leto. Najbolj mi ugaja Vaš cenjeni kotichek. Prosim Vas, priobčite tudi to pismence poleg drugih.

Vljudno Vas pozdravlja Vaša

Verica Grčarjeva.

Odgovor:

Ljuba Verica!

Ker si, kakor vidim, navdušena kotichek, prav rad izpolnim Tvojo prošnjo.

Pa še kaj se oglasi!

Gospod Doropoljski.

*

Cenjeni g. Doropoljski!

Majhna je naša vas, ali poštena. Le pogledajte podrobni zemljevid Dolenjske: Poštena vas. Tudi jaz bi želel kaj malega prispevati Vašemu listu. Zato sem zložil naslednje vrstice, v katere pa sem vtaknil neko posebnost. Ali jo boste izluščili?

Vsak drugi dan na selo

prihaja pismo, š.

Vsi čakamo veselo,

kaj skriva njega koš.

Bi zadovoljen bil Tonček že starega,

a mi leskeč nov Zvonček sel ima!

Vas prisrčno pozdravlja

Tonček Suhadolnik,

Poštena vas.

Odgovor:

Dragi Tonček!

Pa sem jo vendar izluščil. Začutil sem, da konec ni v skladu s pričetkom in sem ga natanko pregledal: zadnja vrstica je obratnica, t. j. se da tudi narobe čitati. Dobro si jo pogodil! Vidim, da si iz prave vasi doma.

Zdravo!

Gospod Doropoljski.

Vsem skupaj prav prijetne, sončne počitnice pa na veselo svidenje v jeseni!

